

رابطه ادراک خودکارآمدی و مهارت های مقابله ای با سلامت عمومی در کارمندان مرکز بهداشت شهر قزوین

مریم اسفندیاری^{۱*}، دکتر نرگس باباخانی^۲، صفدر کریمی^۳.

کارشناسی ارشد رشته روان شناسی عمومی . Email: Esfandiari92@ Gmail . com . ۰۹۱۹۲۸۱۵۷۹۸

آستادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد رود هن.

کارشناسی ارشد رشته راهنمایی و مشاوره . E mail: Safdar.Karimi@Yahoo.Com. ۰۹۱۲۲۸۲۸۶۴۶

چکیده

زمینه: هدف اصلی این مطالعه، پیش بینی سلامت عمومی بر اساس خودکارآمدی و مهارت های مقابله ای در کارمندان مرکز بهداشت شهر قزوین در سال ۲۰۱۲ بود . به همین منظور نمونه ای ۱۸۰ نفری از کارمندان این مرکز به شیوه تصادفی ساده انتخاب شدند .

روش: برای جمع آوری داده ها، از سه پرسشنامه « خودکارآمدی شیرر و مادوکس (۱۹۸۳) » ؛ « مهارت های مقابله ای بیلینگز و موس (۱۹۸۱) » ؛ و « سلامت عمومی گلدبرگ، (۱۹۷۹) بکار گرفته شد .

یافته ها: نتایج تحلیل همبستگی نشان داد خودکارآمدی، سلامت عمومی و به کارگیری مهارت های مسئله مدار، دو به دو با یکدیگر رابطه مستقیم دارند.

بین خودکارآمدی و سلامت عمومی (نشانه های بیماری روانی) رابطه منفی وجود دارد. افرادی که خودکارآمدی بالایی دارند بیشتر از مهارت های مقابله ای مسئله مدار استفاده کرده و دارای سلامت روان بالاتری هستند . افراد دارای خودکارآمدی پایین بیشتر از مهارت های مقابله ای هیجان مدار استفاده می کنند.

همچنین نتایج آزمون t نشان داد زنان و مردان در میزان خودکارآمدی تفاوت معنا داری ندارند . ولی در به کارگیری مهارت های مقابله ای و سلامت عمومی تفاوت معنی داری نشان دادند به طوری که زنان بیشتر مهارت های مقابله ای هیجان مدار را به کار می گیرند و سلامت عمومی کمتری نسبت به مردان گزارش کرده اند.

بحث و نتیجه گیری: نتایج رگرسیون چند متغیره و آزمون معنادار تحلیل واریانس نشان داد، متغیرهای پیش بین، به کارگیری مهارت های مسئله مدار و مهارت های هیجان مدار و خودکارآمدی توان پیش بینی سلامت عمومی را دارند و در کل % ۱۷ واریانس سلامت عمومی بر اساس این متغیرها پیش بینی می شوند.

واژه های کلیدی : خودکارآمدی، مهارت های مقابله ای مسئله مدار و هیجان مدار و سلامت عمومی .